

ſchyrſchu. Tež běſcho ſ rukoma tſchawy wot-
tergaſ a ſuſchyl a taſ mějaſcho ſeno: to
ſnoſy do ſwojeje jamy a ſzyni ſebe poſtolu
a něto možaſcho ſaſej w nozy lažaſch kaž
luže, nětrebaſcho wězej na boúe ſpaſch kaž
ptaſchki. A ſa taſu nowu dobrotu něſaby
ſe Bogu žekowaſch.

Bližſchy žen běſcho ſaſej něžela. Won
ju ſwěſchaſcho kaž pſchawy tſcheſczijan zyni;
won ſe woſtawi ſchednego žěla, ſpiwaſcho
kjarliže a modlaſcho ſe, ſpominaſcho na Boga
a ſtaraſcho ſe ſa ſwoju něſmertnu duſchu.
Wotpołdńa ſe pſchechožowaſcho dalej, něžli
běſcho perweje pſchiſcheſ a namaſa kaúeúe,
na kotarychž welgin ſe wjaſelaſcho, dokulž
možaſcho je pſchi ſwojom ſchednem žěle dère
naložyſch; woſebe ſe jomu jaden ſeſpodoba;
ten běſcho kaž ſekera, doſcz wotſchy a mě-
jaſcho tež žèru; ſchyſne hužytne kaúeúe weſe
ſe ſobu domoj.

Abſy w pſchichodnem zaſu něſabyſ na
něželu, ſzyni ſebe pratyju. To dožyni won
taſ: Won hubra ſebe ſtyri bomy, kenž bliſko
gromaže ſtojachu a gładku ſchkoru mějachu;
do přédnego boma hurěſa ſe ſwojeju ka-
úeúaneju ſekeru kuždy wjazor ſarěſnizku a
gdyž běſcho ſedym ſarěſnizkow hurěſaſ, ſzyni
do drugego boma jadnu ſarěſnizku; a to
běſcho něto tyžeú; a gdyž běchu w úom ſtyri
taſe ſarěſnizki gromaže, ſzyni do tſcheſchego
boma jadnu ſarěſnizku; to běſcho mjaſez a
gdyž běſcho dwanaſczo taſich ſarěſnizkow,
pon běſcho dwanaſczo mjaſezow ſajſchło a
won hurěſa do ſtwortego boma ſarěſnizu a
to běſcho lèto. Won paſ tež wěžeſcho, kaſ
wele dńow ma jano lèto a kaſ wele kuždy